

Hilmar Baunsgaards tale ved Folketingets åbning

Taler

Hilmar Baunsgaard
Statsminister

Dato

5. oktober 1971

Sted

Christiansborg

Den redegørelse, som jeg i henhold til grundlovens § 38 i dag ved folketingsårets begyndelse skal afgive over for det nyvalgte folketing, må ifølge sagens natur få en særlig karakter, idet den regering, på hvis vegne jeg taler, har status af forretningsministerium.

Det følger heraf, at regeringen ikke i dag kan fremlægge en forpligtende oversigt over de af regeringen nærmere påtænkte foranstaltninger. Jeg skal derfor begrænse mig til at gøre nogle mere principielle bemærkninger om landets almindelige stilling og om de problemer, som regeringen og folketinget i særlig grad vil komme til at beskæftige sig med i det folketingsår, der i dag tager sin begyndelse.

Der er intet i resultatet af folketingsvalget, der tyder på ændringer i de hovedlinjer, der gennem lang tid har ligget til grund for Danmarks udenrigspolitiske stillingtagen.

Den verdenspolitiske situation synes på en række områder at undergå betydningsfulde ændringer. Det gælder Folkerepublikken Kinas placering. Det gælder den europæiske politik, især efter firemagtsaftalen om Berlin. Den

udvikling, der her er i gang, gør det sandsynligt, at der snart kan blive tale om at forberede en konference om europæisk sikkerhed og samarbejde.

Over for alle de udenrigspolitiske problemer er det af afgørende betydning, at den regering, der skal handle på Danmarks vegne, er i stand til at formulere standpunkter, der kan samle bred tilslutning i folketinget.

Også andre problemer på det internationale område vil kræve beslutninger af vidtgående rækkevidde.

Medmindre det lykkes at finde en holdbar løsning på de skærpede internationale valutaproblemer, vil der være en reel fare for, at verden bevæger sig tilbage i retning af tidligere tiders restriktionspolitik med deraf følgende voksende vanskeligheder for produktion og beskæftigelse i de enkelte lande. Der er grund til at glæde sig over, at dansk økonomi har været i stand til at klare følgerne af valutakrisen, således at kronens position er fastholdt.

Det umiddelbart vigtigste problem i Danmarks forhold til omverdenen i den folketingssamling, som indledes i dag, er spørgsmålet om Danmarks tilslutning til et udvidet fællesmarked. Den hidtil førte markedspolitik har hvilet på et bredt flertal i folketinget. Det må forventes, at der om kort tid vil foreligge et færdigt resultat af forhandlingerne mellem fællesmarkedet og ansøgerlandene, og dermed vil det stå klart, om de forudsætninger, vi har bygget på fra dansk side, er blevet opfyldt. Vi er da fremme i en fase, da der skal træffes beslutninger, og det vil derfor være nødvendigt, hvis danske interesser skal varetages på betryggende måde, at vi har en handledygtig regering og et funktionsdygtigt

folketing.

Tilslutningen til fællesmarkedet vil kræve gennemførelse af en temmelig omfattende lovgivning og vil således kræve en betydelig indsats og medvirken fra folketinget, og jeg forudser, at folketinget – som baggrund herfor – vil føle nødvendigheden af en informativ virksomhed over for befolkningen.

Der er blandt sagkyndige udbredt enighed om, at en udvidelse af EF uden dansk deltagelse heri vil indebære en stor belastning for landets økonomi i hvert fald i en årrække, men formentlig også på lang sigt. Dette forhold må derfor indgå i enhver realistisk stillingtagen i forbindelse med den politiske vurdering af hele dette spørgsmål.

Denne konstatering knytter forbindelsen til den hjemlige hovedopgave, der vil kræve såvel folketingets som den fremtidige regerings fulde opmærksomhed i den nu indledte folketingsperiode. De indgroede skævheder, der havde vokset sig store i dansk økonomi, har vist sig at fordrer en målbevidst sanering over en længere årrække. Jeg mener det berettiget at fremhæve, at der er tilvejebragt grundlag for en gradvis forbedring af landets økonomi, men det vil være nødvendigt at fastholde en vedvarende økonomisk selvdisciplin til konsolidering af landets valutastilling og sikring af fortsat høj beskæftigelse.

Konsolideringen af landets økonomi er selve forudsætningen for, at der kan skabes finansielt råderum for en fortsat reformpolitik. Det falder naturligt i denne sammenhæng at påpege den særlige betydning af den store reformopgave, der knytter sig til forureningsbekæmpelsen. Der er inden for de sidste to år

gennemført et grundlæggende undersøgelsesarbejde, og der foreligger nu resultater heraf, som gør det muligt for folketinget på sagligt holdbar måde at tage fat på denne mangesidede og komplicerede opgave.

Den omstændighed, at en bæredygtig økonomi er selve forudsætningen for den fortsatte velstands- og velfærdsudvikling, giver mig anledning til at tilføje: Uanset hvilken regering landet måtte få, må den økonomiske politik, der skal føres, uomgængeligt tilrettelægges under hensyntagen på kort som på lang sigt til de advarsler, der er indeholdt i den på regeringsinitiativ udarbejdede perspektivplanredegørelse. Disse advarsler har allerede påvirket den førte politik og har vist de første resultater.

Perspektivplanredegørelsen har påvist, at det er en uafviselig opgave for regering og folketing at sikre den fornødne tilgang af ressourcer til det erhvervsliv, der skal skabe grundlaget for de økonomiske fremskridt. Et lønsomt og ekspansivt erhvervsliv er selve betingelsen såvel for valutakonsolidering og beskæftigelse som for en fortsat fremskridtspolitik, heri indbefattet udviklingen henimod et udbygget arbejdspladsdemokrati.

Intet parti i folketinget kan frasige sig medansvar for, at der i 1960'erne blev lagt grund til en hastigere vækst i de offentlige aktiviteter end fuldt foreneligt med produktionsudviklingen. Det vil kræve betydelig viljefasthed og disciplin at fastholde en linje, der sikrer en opbremsning i de offentlige udgifters væksttempo under former, der ikke sætter de vundne fremskridt over styr. Forudsætningen herfor er en nødvendig prioritering af opgaverne.

Befolkningen har ved valget udpeget det folketing, der skal lede den kommende tids politiske udvikling her i landet, og det ligger i folkestyrets hele ide, at befolkningen dermed kan gøre sig forventning om, at folketinget i handling vil leve op til det ansvar, det har påtaget sig.

Foran os har vi så afgørende opgaver som stillingtagen til medlemskab af fællesmarkedet, videreførelsen af den økonomiske konsolidering og af reformpolitikken. Disse opgaver vil fordre vilje til at tage standpunkt og træffe politiske beslutninger. De pligter, der ved valget er pålagt dette folketing, forvaltes ikke ved at vige uden om de spørgsmål, der er vanskelige, eller som på kort sigt kan forekomme upopulære. Det givne er, at politiske afgørelser skal træffes, og at mulighederne for at træffe dem er betinget både af folketingets evne til samarbejde og vilje til at tage ansvar.

I forventning om, at det nyvalgte folketing vil bekræfte sin demokratiske ansvarsbevidsthed og villighed til det nødvendige samarbejde, beder jeg tinget om at udbringe et

Danmark leve!

(Statsministerens opfordring besvaredes med et trefoldigt hurra).

Kilde

www.folketingstidende.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

EU, Folketingstale, Radikale Venstre, Åbningstale

Relateret

Hilmar Baunsgaards tale ved Folketingets åbning
6. oktober 1970

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hilmar-baunsgaards-aabningstale-1971>